

НАТ "ИВАН ВАЗОВ"

---

Стенографски протокол

ЗАСЕДАНИЕ

на

ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ

София, 9 юни 1981 година

---

2

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

О т к р и в а н е

предс. Дико Фучеджиев 3 стр.

по т. 1 от дневния ред

Жана Налбанти 4

предс. Дико Фучеджиев 8

по т. 4 от дневния ред

предс. Дико Фучеджиев 10, 16

Александър Григоров 11

Чавдар Добрев 14

Васил Стойчев 15

по т. 3 от дневния ред

предс. Дико Фучеджиев 18

Драгомир Колев 21

Крикор Азарян 24

Васил Стойчев 26

Антония Каракостова 28

Енчо Халачев 29

Чавдар Добрев 31

предс. Дико Фучеджиев 31-34

НАТ "ИВАН ВАЗОВ"

---

Стенографски протокол

ЗАСЕДАНИЕ

на

ДИРЕКЦИОННИЯ СЪВЕТ

София, вторник, 9 юни 1981 година

/Открит в 15,10 ч./

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Откривам заседанието на дирекционния съвет със следния

ДНЕВЕН РЕД

1. Информация за изпълнението на финансовия план от 1 януари до 31 май 1981 година.

Докладва: Жана Налбанти

2. Репертоарно-производствен план до края на 1981 година.

3. Решение за замразяване на постановки.

4. Решение за пенсиониране на служители.

Докладва: Александър Григоров

5. Разни.

Имате ли някакви допълнителни предложения или съображения по предложения дневен ред? Който има някакви допълнителни въпроси, може да ги постави в точка "Разни".

Давам думата на др. Жана Налбанти да докладва за изпълнението на финансовия план.

I

ЖАНА НАЛБАНТИ:

СПРАВКА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ ПЛАНА ЗА БРОЯ НА  
ПРЕДСТАВЛЕНИЯТА, ЗРИТЕЛИТЕ И ПРИХОДИТЕ ЗА  
1981 ГОДИНА

Плана за тази година - нека да си го припомним:

- брой на представления - 375
- брой на зрители - 210 000
- приходи - 350 000 лв.

или планът е абсолютно същият, какъвто е бил спуснат и през 1980 година.

Какво е положението с изпълнението до 1 юни 1981 година или за петмесечието?

Имаме 161 представления с 88 714 зрители и е реализиран приход 214 960 лв.

Да направим една съпоставка с петмесечието до 1 юни 1980 година:

Изпълнени представления - 232 със 124947 зрители и реализирани приходи 265 420.

На какво се дължи тази картина? На какво се дължи по-слабото изпълнение за петмесечието тази година в сравнение с миналата година?

През м. януари - до 10 януари не е играно поради репетициите на "Оптимистична трагедия", а именно на 2, 3, 4, 6, 7, на 8-ми има предпремиерно представление с намалено участие и на 9 януари, или 6 представления средно по 1 500 лева равно на 9 000 лева, предпремиерното 1 200 лева и 8 представления по-малко на

камерна сцена по 220 лева средно - 1 760 лева, или за януари имаме в реализация по-малко приходи за 11 960 лева.

През февруари на камерна сцена са играни 10 представления по-малко в сравнение с м. февруари миналата година, по 220 лева - 2 200 лева по-малко приходи.

През м. март не е играно на 22, 24, 25, 26 и 27-ми поради премиерата на "Иван Кондарев". Пет представления по 1 500 лева са 7 500 лева по-малко приходи.

През м. април поради турне на театъра в Югославия не е играно на 14, 15, 16, 17 и 18-ти - 5 представления за 7 500 лв. На камерна сцена в по-малко в сравнение с миналата година 5 представления по 220 лева - 1 100 лева, или общо за м. април по-малко приходи за 8 600 лева.

През м. май - на 31 май театърът е бил зает с чествването на Гимназията за чужди езици...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това е в понеделник. Тогава беше чествването на БАН и е платено.

ЖАНА НАЛБАНТИ: На камерна сцена имаме 8 представления по-малко в сравнение с миналата година, по 220 лева - 1 760 лв.

Или всичко на голяма и камерна сцена за този период: 49 представления по-малко със 17 220 зрители и 33 820 лева приходи за петмесечieto.

Всичко това дава отражение за изпълнение на годишната задача в периода от 1 юни до 31 декември. При среден брой на зрители 750 на голяма и 120 на малка сцена, при турне - 400 и при приходи средно 1 500 на голяма сцена, на малка - 200 и на турне по 500 лева, сме направили една прогноза за изпълнение на годишната задача:

През м. юни на голяма сцена 25 представления, на малка - 13 и едно турне, или всичко 39 представления. Това представлява

20 710 зрители и 40 600 лв. приходи.

През юли и август няма абсолютно нищо, ваканционен период.

От 15 септември, като се има пред вид премиерата на "Под игото", сме заложили 14 представления на голяма сцена, 9 на малка или общо 23 представления с 11 580 зрители и 22 800 лв. приходи.

За четвъртото тримесечие - октомври, ноември и декември даваме вечерни и дневни представления: <sup>ОКТОМВРИ</sup> 25 за голяма сцена вечерни и дневни 9, на малка сцена - 18, турнета - 7, от които 5 има пред вид др. Григоров на сцената на Народната опера по времето, когато ще бъдат в турне, по 1 000 зрители и 1 500 лв. на представление. Или общо 59 представления с 26 710 зрители и 56 800 лв. приходи.

Ноември - вечерни 24 на голяма сцена, дневни - 8, 18 на малка сцена, две турнета или общо 52 представления с 26 960 зрители и 14 600 лв. приходи./?/

Декември - 26 вечерни на голяма сцена, дневни - 6, 18 на малка сцена, две турнета, 52 представления с 26 960 зрители и 48 400 лв. приходи.

Общо всичко до края на годината 225 бр. представления със 119 670 зрители и 183 200 лв. приходи, или това ще рече изпълнение на плана с 11 бр. представления повече, с неизпълнение на 1 616 бр. зрители и с преизпълнение на приходите 48 160 лв. За да изпълним плана за зрителите, това означава да имаме 3 представления допълнително на голяма сцена със по 750 зрители.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Имате думата за въпроси и съображения по информацията.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Др. Налбанти споменава за турнета и моля да обясни какво означава това - две турнета две представления ли?

ЖАНА НАЛБАНТИ: Да.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Искам да задам един въпрос за м. декември. Залагате 26 представления на голяма сцена и 18 на камерна. Това е изключително добро решение, но пак имаме неизпълнение на плана за зрителите. При положение, че не успеем през м. декември да осъществим 26 представления на голяма сцена и 18 на камерна...?

ЖАНА НАЛБАНТИ: 26 вечерни плюс 6 дневни.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Само дневни, без сутрешни, така ли? За един месец имаше 9.

ЖАНА НАЛБАНТИ: През м. октомври са 9, през ноември - 8 и през декември - 6.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Кое\_то значи да има представления в събота и в неделя.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Със събота и неделя, да.

Някой иска ли да допълни нещо?

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: По отношение на турнетата ние имаме обещани 10 000 лева и зрители за...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Жана, тези влизат ли вътре?

ЖАНА НАЛБАНТИ: Не.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: ... за фонд "1300 години България". Предполагам, че лесно ще ги изпълним и лесно ще наберем сумата, но понеже не ни държат там сметка за зрителите, предлагам тези зрители да ги отнесем към изпълнението на плана на театъра.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Нямам нищо против.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Това може да стане, като направим няколко гостувания от рода на тези във Враца, Козлодуй и на някои национални обекти. Това може да стане паралелно с някои от пиесите, като театърът си играе и тук, както правихме гостуванията в Кърджали, Кюстендил и Перник. Да направим такова турне, за да вземем приходите за фонд "1300 години България", а едновременно

с това да вземем тези зрители, които ще бъдат там, за изпълнение на плана за зрителите.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: От кога започваме през септември?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: От 7 септември започва сезона.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Не можем ли да увеличим бройката на представленията през септември?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това зависи от работата по "Под игото".

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Не слагате и четирите дни през юли, ако играем през тях.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: През септември няма дневни, нали?

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Не.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, искам да кажа следното. Нашият план за 1981 година е същият, какъвто беше и за 1980 година. Не беше завишен по наша молба, понеже тази година имаме важни задачи, свързани с годишнини, въпреки че Министерството на финансите имаше всички основания да го завиши, защото имахме много голямо преизпълнение - 148 % за приходите, 111-112 % за зрителите и брой представления. При това ние постигнахме това изпълнение без дневни представления, без събота и неделя. Не мога да кажа, че е било за сметка на някакво голямо напрежение, такова напрежение нямаше.

През тази година за времето от 1 януари досега се получила някои неща, които са свързани, разбира се, с обективни причини от такъв характер, че ние бяхме притеснени с тези две постановки, а освен това има една програма за 1300-годишнината, трябваше да направим "Оптимистична трагедия", трябваше да направим "Иван Кондарев", много актьори бяха заети по различно време в киното. Ние искаме да дадем възможност на всички актьори да участвуват и в киното, да не пречим на тази тяхна реализация, която има



многостранно значение за тях. Тое\_ст\_т Министерството на финансите прояви един жест, защото при такова изпълнение, ще се съгласите, че хората имат пълно основание да кажат: "Извинявайте, но на вас планът ви е бил доста нисък и ние можем с пълно основание да го вдигнем". Така че недопустимо е за 1981 година да не изпълним плана, който ни е възложен от 1980 година. Недопустимо е, затова защото работата е много ясна. Ето защо ние плана ще го изпълним.

Тук беше направена точна сметка и аз съм благодарен на финансовата служба и на Труд и работна заплата, че са изпълнили точно поръчението да кажат какво е положението с цифри за представления, за зрители, за приходи по месеци, за да придобие всеки ясна представа какво става. Другарите Григоров и Милев отговарят за изпълнението на финансовия план, представления, зрители и приходи до края на годината. Не желая да бъда занимаван постоянно с всеки отделен случай, но планът трябва да бъде изпълнен с представления, които трябва да се съгласуват с близки селища - Ихтиман, Ботевград, Брезник и навсякъде, където намерите за възможно. Планът на 31 декември трябва да бъде изпълнен, иначе няма да имаме очи да искаме за нашите актьори това, което получихме за миналата година и което можем да получаваме и занаяпред.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Да бъде изпълнен по-рано, а на 31 декември да бъде изпълнен.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това до голяма степен е свързано с "Под игото", за което имаме предварително определена дата 15 септември. По т. 2 ще говорим по този въпрос с всички присъстващи, защото едно закъснение може да ни постави в много неблагоприятни ситуации, за които аз мога да ви кажа какво ще направя. Спирам всякакво напрежение, никакво бързане с постановките и когато когато стане - тогава! Плана за представленията обаче ще го

изпълним. Казвам това, защото напрежението в нашия театър се дължи изрично на желанието да бъде вкарана тази трупа от 80 души в игра. Ако някои хора не могат да разберат, че има други интереси освен техните лични интереси, мене пък това нещо също така не ме интересува и ще направя така, че планът ще бъде изпълняван, пък постановките когато станат - тогава.

Искам да ви почерня по случай изборите за органи на народната власт.

ГЛАСОВЕ ОТ ЗАЛАТА: Честито!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: От името на Георги Георгиев - Ген, проф. Филипов, Маргарита Дупаринова и от мое име.

ЧАВДАР ДОВРЕВ: Предлагам от името на всички да прием за здравето и успеха на нашия народен представител и на всички наши народни представители в театъра!

Наздраве!

- - - - -

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Минаваме към т. 4 от дневния ред за пенсиониране на служители в театъра, по която ще докладва др. Григоров. Прескачаме другите точки, понеже проф. Филипов още не е дошел.

Искам да направя едно предварително пояснение.

Другари, въпросът стои така. В нашия театър има една голяма група от хора, които са навършили пенсионна възраст или сега я навършват. В рамките на едно много толерантно отношение и в зависимост от дела на тези хора в работата на нашия театър не пледираме, изобщо не поставяме и не сме поставяли въпроса за пенсиониране. Общо взето хората, които се пенсионират и които са необходими за театъра, веднага след завършване на възрастта за пенсиониране те се пенсионират и си остават при нас. Но този

въпрос има и друга страна. Тази група от хора е много голяма, към 60 души, а към 40 души от тях са хора, които изпълняват важни функции в театъра. Ние рискуваме в един определен момент този театър да го оставим в бедствено положение от хора не само квалифицирани, но и с някаква емоционална връзка с този театър, тъй като ние знаем, че старите хора са свързани с театъра, обаче трябва да имаме и млади хора, които по същия начин да се свържат емоционално с театъра, освен служебно, да бъдат патриоти на театъра, да бъдат и специалисти, които да обезпечават неговата художествена работа.

Затова аз сметнах, че е абсолютно наложително вече да направим една справка, една проверка, една преценка какво е положението със служителите, които подлежат на пенсиониране или които са пенсионери, и в определен период от време по преценка конкретно за всеки един да се предприемат мерки да обезпечим театъра с необходимите му кадри. Пенсионирането ще се извърши постепенно с намирането на хора, които могат да ги заместят, като тази работа не бива да се протака много, затова защото ние наистина рискуваме да се окажем в едно много неблагоприятно положение.

Такава е същността на въпроса. Възложил съм на една група начело с др. Александър Григоров да направи справка и с една информация да ни запознае с положението, както и да предложи какво по-нататък да се прави.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ:

Определената група се събра преди няколко дни и разгледа списъка на двете категории служители, първата от които са служители с навършен трудов стаж и пенсионирани, но работят понастоящем при нас, т.е. работещи пенсионери. Тази група брои 61 човека. Втората са също така навършили възраст за пенсия, но не са

се пенсионирали, продължават да работят. Става въпрос за административно-техническия персонал. От тази група 20 души са пазачи-портиери и чистачки, които са по-специфична категория. Тях не ги слагаме и бройката спада от 75 на 55, които подлежат на оглед-дане и евентуално на етапи ускорено подменяване. Както каза др. Фучеджиев, въпросът е не до непременно освобождаване, а до подменяване, подновяване и осигуряване на кадри с по-големи възможности, млади кадри.

Понеже предполагам, че поименно познавате тези хора от театъра, мисля, че ще бъде добре да се прочетат имената на тези хора.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Прочети ги.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Славка Нешева - началник на склад, работи в ателието; Петрана Тончева - помощник-режисьор, която в момента излиза в пенсия, отговаря за миманса; Катерина Вачева - гримьор; Борислав Тодоров - звуково оформление; Иван Дракуев - сценичен работник, Никола Мирковлиев - превозната група, Ташко Бачев - работник, Гишо Станчев, - отговорник на транспорта, Райчо Стойков - театър-майстор, ръководител на транспортната група, Стоян Тодоров - завеждащ мъжки гардероб, Иван Минчев - също от мъжкия гардероб, Георги Лёканов - също от мъжкия гардероб, Йорданка Зафирова - от дамски гардероб, Виолета Бонева - завеждащ реквизита, Георги Фудулов - реквизитор, Ангел Андреев - художник-изпълнител, Иван Тутуков - работник дърводелско ателие. Иван Ангелов - ръководител ателие "Мебели", Благой Петров - тапицер, Антон Топалов - майстор от техническата работилница, железар, Георги Драйков - железар, Димитър Капаров - също от тази работилница, железар - от 6 души трима пенсионери, Борис Манолов - ръководител шивашко ателие, Никола Георгиев - шивач, Хъбас Мардёросиан - майстор обушар, на 70 години.

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: Трябва да го наградим с нещо.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще напомните и ще го наградим.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Благородна Тодорова, Тодор Джерафонов, снабдителна служба, следва една група от 4-5 души работници: Иван Глухчев, Петко, който отговаря за строежа в Созопол, Латьо-домакин на почивната станция в Валчик, Георги Пенчев - машинист, Йота Маринова - работник шивач в ателието, Иван Димитров от силнотоквата служба, Драгомир Колев - нашият ръководител на служба "Организация", Донка - от същата служба, Александър Иванов - инспектор на театъра, Иван Ташев - шофьор, Захари Попов - огняр, Асен - също огняр, Милена Томова - чистачка и надолу все чистачи.

Следващия списък - с навършена възраст, някои непенсионирани, защото имат нужда да добавят нещо към трудовия си стаж. Няма да давам тези данни.

Лили Димитрова - Личен състав, Славка Василева - н-к Административна служба, Екатерина Димитрова - билетен касиер, Вера Петрова - информаторка на пропуски, Трендафилка Цекова - също на пропуски, Катя Зографова - помощник-режисьор, Радка Ялмова - помощник-режисьор, Васил Георгиев - художествено осветление, Стоил Митев - ръководител на ателие гримьоро-перукерско, Станка Гойновска от дамски гардероб, Георгица Атанасова - също от дамски гардероб, Величка Ташева - шивачка, Мария Сарафова - слежба "Организация" и още една чистачка.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Както виждате, с малки изключения се оказахме всички в предпенсионна възраст.

БНЧО ХАЛАЧЕВ: При това най-добрият ни персонал!

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Понеже са добри специалисти, затова са останали и ръководството на театъра ги е задържало.

Становището и предложението на групата е, че трябва в

едно ускорено темпо, нобалансирано, както каза др. Фучеджиев, с оглед интересите на работата на театъра и възможностите на тези хора да са пълноценни, на няколко етапа и между тези етапи, когато се открие възможност, появи се подходящ заместник и има условия, да се подмен\_яват тези другари.

В началото на м. септември ще се направи едно обявление, ще се потърси контакт със специализирани училища-техникуми, за освобождаване на една група.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Като се има пред вид и жителството.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Това е абсолютно. Не знам в Пловдивското училище има ли софийски жители.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Има, има, аз съм проверявал.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Втората вълна ще бъде към края на годината. Тогава изтича срокът на всички, които ви споменах. Всички са назначени със срок до 31 декември, някои и по-рано. Назначаването става годишно.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: По-рано не може ли?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Може с ново разрешение за следващата година от специалното бюро "Работна сила", което регулира движението на хората и осигурява работа и на тези, които в момента са без работа. Има такива хора, които търсят работа.

До края на следващата година би трябвало да се направи така, че почти да няма вече от тези пенсионери. Разбира се, може би ще останат някои особено ценни работници, които не успеем да заместим.

Така предлага комисията да се процедира по този въпрос.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Имате ли някакви бележки или съображения по въпроса?

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Намирам, че тази политика е правилна за

такова балансирано освобождаване на стария кадър, защото вярно е, че голяма част от тези хора са динни, но вярно е и това, че трябва да идват по-млади хора, които за година-две да навлезнат в спецификата на театъра и емоционално да обикнат театъра. Иначе има опасност да се окажем застарели и като технически-изпълнителски кадър, и като актьорски кадър, макар че за там ние не поставяме сега въпрос. Това е една реалност, която всеки от нас рано или късно ще я преживее.

БАНЧО БАНОВ: Стига да я доживее.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Дай боже!

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Разбира се, всеки конкретен случай трябва да се обсъжда.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Оказва се, че в някои служби повече от 50 % от хората са включени в този списък. Да се помисли за тези служби, където се оголват хората и там да се предприеме нещо на първо време, да се назначат по един или двама души. Такова е положението с мъжки и дамски гардероб, с железарското и други ателиета. На първо време да се помисли за тези служби, където 50 % от хората предстои да бъдат подменени.

Страхувам се и от това, че сега казваме 50 %, но през следващите година-две същото ще стане и с останалите от тях. Затова да се помисли за тези служби, които са най-уязвими.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Фактически заменянето на хората ще стане следващата година, защото почти всички, с изключение на един-двама, са назначени до края на годината.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Но те трябва да се търсят.

БАНЧО БАНОВ: Основното е да се търсят хора, които са подходящи, защото ако дойдат случайни хора, това не е решение на въпроса.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Какво е впечатлението на комисията -

има ли подготвени хора да заместят тези, които ще бъдат освободени?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: В редица служби от 5-6 месеца ръководителите са подменени с хора от самите служители. Такъв е случаят с тапицерното, с железарското ателие, с дърводелната, със силнотоковата служба, осветлението.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кой е сега ръководител на осветлението?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Един младеж, казва се Петър Димитров.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Пепи, познавам го, добре.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: И така в този дух, без да чакаме тези срокове, където се налага, специално за ръководителите ще се провежда това подменяване.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Предлагам да приключим по тази точка. Въпросът е твърде ясен. Понеже почти всички хора са назначени до 31 декември, да се има пред вид продължаването на сроковете след това, защото някои от тези хора ще останат. Тоест трябва да се изготви много точна прещенка. Какъв е законният срок за продължение?

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: От един до дванадесет месеца и това можем да го регулираме.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Всичко това ще се прави не за един, но за три месеца, за който срок най-много да се дава продължение. Ако през тези три месеца не се намери заместник, срокът може да се продължи с още три месеца. Трябва да се има пред вид от 31 декември нататък вече такива продължения на срока за 6 месеца или за една година да не се правят.

За да стане това нещо, трябва да се установи връзка с полувисшето училище в Пловдив. Не знам какво получават нашите



железари, но това също може да се пренени. При нас работата пък е много чиста и има своите преимущества. Предполагам, че ще могат да се намерят. Спирам се случайно на този бранш. По същия начин може да се постъпи и за другите ателиета. Да се дадат обявления във в. "Вечерни новини", както и да се установи контакт с училището в Пловдив, а може и с някои други наши училища, за да се вземат мерки от 1 януари нататък да започне едно подмяне на персонала, защото ще се изправим пред бедствено положение. Пък трябва също да ви кажа, че някои от тези хора ни правят фасони, смятат се за незаменими. Има такива случаи. Той е пенсионер, обаче стои, ние нямаме хора, с които да го заместим и в много случаи тези хора проявяват капризи. Това са неща, които ние не можем да допуснем, защото в България безработица няма, но все пак има хора без работа. Затова са тези бюра "Работна сила", които се занимават с тези въпроси. Разбира се, в много случаи ни се предлагат неквалифицирани хора, които не можем да приемем, но в някои случаи се предлагат и хора, които имат качества. Така че наложително е от тази гледна точка да се вземат съответните мерки.

Смятам, че дирекционният съвет може да оформи едно такова решение, че от 1 януари 1982 година пенсионерите ще се назначават максимално за 3 месеца, като до края на 1981 година ще се търсят заместници на хората, които по преценка на ръководството на театъра трябва да бъдат пенсионирани и да се заместят. Разбира се, не за това, че някои хора не могат да си вършат работата, но заради това че просто персоналет трябва да се подновява и трябва да идват хора, които оттук нататък ще работят още 15-20 години в театъра. Това са естествени закони, в които няма нищо лошо.

Мисля, че по такъв начин можем да формулираме решението.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Преминаваме към т. 3 от дневния ред - Решение за замразяване на постановки.

В момента на наша сцена се играят 18 постановки. Не включвам камерните постановки, защото те са свързани с онова, което се играе на голямата сцена и там някакви сериозни проблеми нямаме, защото камерната сцена няма и това решаващо значение нито от финансова, нито от художествена гледна точка.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Но много увеличава броят на представленията, др. директор.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да, увеличава броят на представленията, но това, както е известно, не е решаващ фактор в изпълнението на плана, а решаващ фактор са зрителите. Но както и да е, не коментираме тук камерната сцена, а главно голямата сцена. Ние имаме 18 постановки, които са включени в репертоара, като изключвам "Милионерът", която аз отнасям към камерната сцена, но това е постановка, която ще има представления и на голяма сцена. С нея постановките стават 19.

Естествено е едно представление, когато се играе известен период от време, в зависимост от много фактори да стигне своята кулминация и да започне да пада. Причините са от различен характер, отношението на публиката към различните представления е различно, броят на представленията също има своето значение, влияние оказва времето и т.н. Изобщо има много фактори, които влияят и е нормално да става един оборот. Затова ние правим нови постановки, с които заменяме старите, за да може да съществува един интерес към театъра. Макар и да твърдим засега, че нямаме проблеми с публиката, трябва да кажем, че има такива проблеми и особено като се позатопли времето и се покаже пролетта, когато хората започват да се настройват на други вълни. Имам пред вид дори и началото на м. септември, докато започне учебната година. Знаете,

че много хора са на почивка до 15-20 септември и това са фактори, които оказват влияние върху посещаемостта.

Не говоря за телевизията, за киното и всички тези неща, които се явяват за театъра една много голяма конкуренция. Трябва да се каже, че навремето на театрите им е било значително по-лесно и когато се говори за нашите големи актьори, не е трудно да се разбере, че те са били хора много съсредоточени в своята работа в театъра, докато сега нашите актьори са хора не по-малко талантилини, но пръснати на много места, работят в радиото, в телевизията, работят в киното, а това са институции, които поглъщат много актьорски труд и откровено да кажем - разцентроват вниманието на актьорите.

Това е въпрос на актьора, но въпрос и за нас е, че тези институции се явяват като голяма конкуренция на театъра и ние в много случаи изпадаме в положение, когато на дадени постановки твърде бързо им минава времето, защото хората насочват вниманието си и към други неща. Киното и телевизията вадят много бързо продукцията си, въртят всяка вечер и това положение създава трудности за театъра.

Ние не можем да не се съобразяваме с тези обстоятелства и нашата служба "Организация" също така е служба, която в някои случаи бива поставяна в много тежки ситуации. Тя е своего рода барометър и от нея ние можем да се ориентираме къде какво става, кое се търси, кое не се търси, има ли интерес, има ли публика. Тази служба не можем да я поставяме в крайно неблагоприятно положение, нито пък да осигуряваме публика за представления, за които публиката вече се изчерпва.

Затова аз смятам, че за новия сезон от тези 18 постановки една трета трябва да замразим. Използвам този термин, за да не кажа, че ще свалим, което би означавало да се разтурят. Не става

въпрос за разваляне. Долу в склада имаме възможност да съхраняваме някои декори и ако ни потрябва някое от тези представления, ще можем да го изиграем. Но ние категорично трябва да свалим поне 6, да останат 12, което също не е малко, защото вие знаете, че на голяма сцена месечно имаме около 26 представления. Това означава при 12 постановки да имаме по две представления месечно, а някои от новите постановки трябва да имат по три-четири представления, даже и по пет. Това е много сериозен въпрос.

Предлагам да бъдат замразени следните постановки: "Унижените и оскърбените", "Сенки", "Крал Лир", "Протокол на едно заседание", "Когато гръм удари" и "Деца на слънцето".

Да се играят през новия сезон: "Иван Кондарев", "Последен срок", "Оптимистична трагедия", "Майор Барбара", "Опит за летене" "Чудаци", "Двубой", "Майстор Солнес", "Бяг", "Дипломати", "Големанов", "За честта на пагона".

Това са 12 постановки. Ако на нас ни потрябва нещо извънредно, можем да включим от тези 6, които замразяваме, но трябва да знаем, че тези 6 постановки са замразени и не влизат в програмата на театъра през следващия сезон.

Длъжен съм да кажа, че за всички тези представления също търсенето не е еднакво, както и тяхното програмиране няма да бъде еднакво. Това се разбира от само себе си, тъй като тези, които са по-нови, ще имат повече представления. Но това са все пак представления, които ние по различни съображения можем да държим. Не говоря за всички, защото имаме постановки, за които има много голямо търсене и които можем да държим и трябва да държим в нашата програма.

С тези 12 представления и това, което ще влиза - "Под игото" в началото на сезона, след това до края на годината още една-две постановки, ще можем да имаме нормален оборот както по

отношение на заглавията, така и за артистичния състав. Излизат едни, влизат нови - нещо, което е нормално за оборота на един театър, за неговата актьорска група и за драматургията.

Длъжен съм да кажа, че преди да предприема една такава мярка и да я предложа на дирекционния съвет, съм направил доста справки от всякакъв характер и тези справки ме навеждат на това становище, което предлагам на дирекционния съвет. Сега искам да чуя и вашето мнение по принцип, както и конкретно, ако имате някакви възражения, несъгласия, допълнения и т.н.

КРИКОР АЗАРЯН: Може ли преди това от Организаторското бюро да ни осведомят за посещаемостта на тези спектакли, които остават.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Колев, др. Азарян иска да знае какъв е интересът на публиката. Почни под ред - от "Иван Кондарев".

ДРАГОМИР КОЛЕВ: "Иван Кондарев" е една постановка, която засега все още събужда интерес, защото е най-нова. Ние имаме една точно определена публика, така наречените постоянни абонати, които сме привикнали и имат навик да гледат всички наши нови постановки. Това са редовните наши клиенти. При тази система всяка една нова постановка, докато се изгледа, има още търсене и възможности за набиране на публика.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Казваш нещата точно, без да се съобразяваш с нищо, нали? И без да обясняваш надълго и нашироко <sup>към</sup> защо и как. Казваш <sup>към</sup> тази постановка има ли интерес или не.

ДРАГОМИР КОЛЕВ: "Последен срок" е една постановка, за която съм казвал и друг път, че публиката е разделена на две: по-голямата част я харесват много и я ценят, но за други е доста тежка и нямат особено голямо желание и ищак да я гледат. Тази част от публиката е по-малка, другата преобладава.

"Оптимистична трагедия" е една тема, която е доста...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Темата остави! Искам да знам за постановката, няма да философствуваш.

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Постановката все още може да се играе, известна публика може да има, но в скоро време, може би след сезон, сезон и половина тази публика ще се изчерпи сигурно.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще имаме затруднение.

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Да, ще имаме затруднения.

"Майор Барбара" е един спектакъл, който има публика, проявява се интерес към него.

"Опит за летене" на шумя, макар че има над 50-60 спектакъла. За нея също има публика.

Към "Чудаци" интересът е малко по-малък, но ще има публика за него.

"Двубой" е много познат спектакъл, игран е през 1963 година, но понеже е комедиен спектакъл, публика за него може да се намира.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Искам да знам имате ли затруднения или нямате, а не какво може и какво не може.

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Затрудненията не са много големи. За първите 4-5 спектакъла затрудненията са незначителни, но за другите затрудненията са сериозни - имам пред вид "Оптимистична трагедия", "Солнес", "Чудаци".

"Вяг" е един голям спектакъл, който все още може да се играе, публика за него може да се намери. Беше време, когато той беше премиера и спектакъл с такава тематика, който се търси от всички.

"Дипломати" е поизигран спектакъл, но във връзка с 1300-годишнината на българската държава може да се играе периодично и за него публика ще се намери.

"Големанов" е свързан с тематичния план за учаци и може да се играе, още повече че не го играем много често и за него публика може да се осигури.

"За честта на пагона" е с военна тематика и може би доста голяма част - 50-60 на сто от армейците са я гледали, но има още публика, защото не се играе много често. Цивилната публика няма голям интерес към този спектакъл.

"Когато гръм удари" я играхме пет пъти, когато театърът беше в Гърция и имахме големи затруднения.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Кажете за тези, които предлагаме за амразяване: "Протокол на едно заседание", "Когато гръм удари", "Унижените и оскърбените".

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Тези пиеси са играни много.

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: "Унижените и оскърбените" се игра на малка сцена и това не е показател.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз ще накарам Сашка да стане да говори, защото ти го осукваш. Карам те да кажеш има ли интерес и търси ли се от публиката, а ти го осукваш непрекъснато. Ще те накарам да <sup>ги</sup>продаваш всичките!

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Пиесата е изиграна.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Защото ти ми каза, че към "Оптимистична трагедия" няма интерес.

ДРАГОМИР КОЛЕВ: По-слаб е интересът към нея в сравнение с другите.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Ще кажеш какво е положението.

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Публика за него още може да се намери.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз случайно го споменавам, защото виждам, че го въртиш и таманиш непрекъснато: за това може да се намери публика, за онова може да се намери... Ще те накарам тогава да ги продаваш и осемнадесетте!

ДРАГОМИР КОЛЕВ: "Когато гръм удари", "Сенки", "Протокол на едно заседание", за които публика действително трудно ще се намери.

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: А за "Унижените и оскърбените" няма ли публика?

ДРАГОМИР КОЛЕВ: За "Унижените и оскърбените" имаше публика, когато спектакълът се играеше редовно, но го прекъснахме много време и сега за него няма публика.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А за "Крал Лир"?

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Има прекъсване и публиката е загубила интерес към този спектакъл. "Цена на слънцето" е играна много.

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: Ако се възобнови "Крал Лир", ще има ли публика?

ДРАГОМИР КОЛЕВ: Трудно ще стане това. Един път прекъснеш ли се нещо, малко трудно става след това.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Много се извинявам, но аз не обичам такива неща. Това, което говори с мен, същото ще го кажеш и тук. Затова те изправям, а не да ми каканиш неща, за които знам, че ги осукваш, защото тук присъствуват хора заинтересовани. Ние трябва да знаем истината, защото иначе аз ти казах, че ще те накарам да ги продаваш всичките и когато идваш да ми се оплакваш, няма да признавам съображенията ти. Хайде де! Ще ме насаждаш тук, че аз искам да свалям представления!

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Аз искам, др. директор, да запитам за две представления, които бяха замразени, какво е становището по тях. Касае се до "Лес" и "Тази малка земя".

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Разваляй ги.

КРИКОР АЗАРЯН: Др. Фучеджиев, аз не знам такава форма на замразяване, нещо преходно ли е, за да не прозвучи много



драстично...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз съм мислил цял преди\_обед по тази форма.

КРИКОР АЗАРЯН: Добре, тази година да се замрази, а след това... Аз мисля, че е много естествен и нормален процес да отпадат спектаклите. Не знам защо така трагично се преживява това от някои едва ли не като собствена смърт. Ненормално е 18 представления да стоят в портфейла на театъра, защото това вече създава условия да се играят малко представления и по този начин те самите умират. Спектакъл, който се играе 3 пъти в месеца, при положение, че има два състава, изпада в ненормално положение.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: А когато се играе един път в месеца?

КРИКОР АЗАРЯН: Това значи да унищожих спектакъла. Заради това аз доброволно се отказах от "Крал Лир", макар и да можеше да се възстанови. Отказах се, затова защото не е игран толкова време и защо да се възстанови? - За да станат повече представления!

В този смисъл аз исках да запитам: така и така правим радикални съкращения, не е ли редно да съкратим още едно-две представления, да станат 10, защото след малко ще излезе "Под игото", след това ще излезат и други спектакли. Да се съкратят още едно-две представления, защото ще дойдат "Под игото", "Вишнева градина", пиесата на Радичков.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Съгласно информацията на Колев, изиграни представления са и "Дипломати", и "Големанов", и "Зачестта на пагона", за която много трудно се събира публика. От тези три представления може да съкратим някое. Аз искам да каже това, но той го оставя на мене, не иска сам да го каже.

КРИКОР АЗАРЯН: Ето, Енчо е тук и нека вземе отношение за "Дипломати".

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Ти какво предлагаш? Извинявай, че те пре-късвам, но трябва да говорим конкретно. Ако ти предлагаш някоя, аз също мога да предложа, но да бъдем конкретни и да не се смущаваме. Ние сме колеги и щом е целесъобразно това, което предлагаш, кажи конкретно кое представление да отпадне.

КРИКОР АЗАРЯН: Аз предлагам по принцип, конкретно не мога да кажа.

ЧАВДАР ДОБРЕВ: Е, ако всеки така предлага принципно, ... прощавай, Коко, но...

КРИКОР АЗАРЯН: Има принципи, които ще ни помогнат да вземем решение. Това е посещаемост и художествено ниво. Тук е постановчикът и той най-добре може да каже: "Другари, това е представление, което се е изиграло". Това аз мога да го кажа, ако Енчо не иска да го каже. Нито съм гледал представлението на Енчо през последните седмици, нито имам други впечатления и не мога да кажа нищо повече, но така или иначе въпросът е поставен и трябва да се реши по-радикално.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз съм съгласен.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Съгласен съм с предложението за замразяване на някои пиеси, но има известни положения, когато някои пиеси ще ни вършат добра работа. И изхождайки не от името и от интересите на този или онзи, а от интереса на програмата на театъра за такива случаи, ще ни потрябват такива пиеси като "Когато гръм удари" в този период до края на тази година, а за следващата година се надявам, че ние ще играем нормално дневни представления, гастроли, летно турне и всичко това, което тази година не го реализирахме.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Разбира се, че трябва да падат и ще падат

представления и проблемът не е в това дали да се свалят сега или след половин година, още повече ако се запазят и не се развалят, тъй като тези пиеси, които изброяваме, са си замразени и нищо не променяме с днешното решение.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А, променяве, те не влизат в програмата.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Ама те и така не влизат.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Не, не е вярно. След като ги имаме в репертоара, аз съм длъжен да ги програмирам, защото режисьорът ще каже: "Много се извинявам, но защо това представление не влиза в програмата". Има разлика.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Но тъкмо такива бяха моите съображения, че ние нищо не печелим от това замразяване. Ако решим да се свалят и да печелим декор от тях или да се използват някои неща, това е друго, но при този много напрегнат план, който ни предстои до края на годината и който ние няма да изпълним, ако не излезем на трета сцена, в което съм убеден, а за да излезем на трета сцена, на нас ще ни трябват и "Когато гръм удари", и "Протокол на едно заседание", и "Деца на слънцето". С "Протокол на едно заседание" ще отидем във Враца, Козлодуй и т.н. За да можем да изпълним плана и по зрители, и по представления, и по приходи част от тези пиеси ще ни бъдат необходими за такива излизания вън от столицата. Ако ги блокираме със заповед за разваляне, както иска Панков, ще се спъне работата ни.

Проблемът според мене не е в това колко са ни представленията, които са труд, ефективност и качество за театъра, но въпросът е кога и как те да се играят повече. Ако тези представления бяха изиграни повече, за което би ни била необходима трета сцена, тогава нямаше да става така, че след 30 представления да сваляме пиеса, която се търси, защото имаме други и това е нормално.

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: Коя пиеса имаш пред вид?

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: "Унижените и оскърбените."

АЛЕКСАНДРА МАРИНОВА: "Унижените и оскърбените" има 44 представления.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Добре, 50 процента греша, но не е само тази пиеса. "Когато гръм удари" се игра благодарение на това, че излизахме с нея пет дена под ред, когато театърът не беше тук, а не затова, че е слагана редовно. Ние и да искаме да се слагат повече представления, няма къде и как да ги слагаме и затова ще падат, но ми се струва, че не е разумно да правим това нещо сега, а да го направим в края на годината. Убеден съм, че до края на годината част от тези представления ще ни трябват, щем не щем, волк неволк.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз казах, че това не пречи.

АНТОНИЙ КАРАКОСТОВА: Аз съм много склонна да приемам предложението на Азарян и да увеличим броя на замразените пиеси. Мене ми се струва, че нашият театър трябва с достойнство да се отнася към това нещо. Защо трябва да принуждаваме публиката насилва да влиза в нещо, което тя не иска да гледа. Разбира се, не става въпрос да се ограбим от нещо, което ще ни трябва в бъдеще при една репертоарна и афишна политика на театъра, за да балансираме нещата, но след като няма търсене, бихме могли да увеличим този списък с още три спектакла. "Големанов" е представление което е донесло толкова престиж и слава на този театър и сега просто ми се струва обидно да говорим за това, че представлението няма публика, но обезателно трябва да го държим в афишите.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Няма да го държим в афиша си, а ще го държим като резерв.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз го оставих, защото Стефан Генов не играе в друго представление и я го сложим веднаж в месеца, я

не го сложим и това го казвам съвсем открито.

АЛЕКСАНДЪР ГРИГОРОВ: Когато се наложи, ще играем дневно и вечерно "Големанов"!

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Става въпрос за това, че ние в складовете нямаме място. "Под игото" има много обемист декор, употребени са 17 м<sup>3</sup> дървен материал и ще заеме три клетки - място колкото за три пиеси. Това означава, че три пиеси трябва да изхвърля на "Погребите", а което отиде на "Погребите", не е вече годно за игра.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Тогана става въпрос за унищожаване на пиесите, а не за тяхното замразяване.

АЛЕКСАНДЪР ПАНКОВ: Може да ги запазя, обаче за да отидем да играем някъде другаде или тук, ще трябва да минат през ремонт. А дали ще имаме възможност за ремонт - това не мога да кажа.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Мисля, че е свършено справедлива и естествена тази мярка, която се предлага от ръководството за съкращаване броя на представленията.

Какво имам пред вид? - Че големият брой представления сам по себе си изхвърля една част от представленията, които се играят много рядко, а ако искаш един спектакъл да падне и да няма интерес към него, слагай го един път в месеца и той от само себе си ще падне, даже и да е добър спектакъл, да е търсен спектакъл. Слагаме ли го веднаж в месеца, той ще падне. По-добре е такъв спектакъл, който се слага веднаж или три пъти на месеца, да не се слага, да не тежи на другите спектакли, но да се знае, че тези, които се играят, са спектакли, които редовно поддържат художественото си ниво. Иначе от това страда художественото ниво на спектакъла, страдат от това амбициите на някои хора задето не се слагат често представленията, но в последна сметка страдат и интересите на театъра, а ние трябва да мислим преди всичко за

интересите на театъра.

Ето защо мисля, че др. Фучеджиев правилно и своевременно прави тези предложения за съкращаване на бройката и увеличаване на броя на представленията в седмичния афиш на нашия театър. Само по този начин според мене могат да се съхраняват спектаклите. Иначе да се играе на три месеца... вярвайте, това е гибел за едно представление. Тук присъствуват актьори и могат да потвърдят това нещо - какво значи да не си играл 3 месеца едно представление и да го възстановяваш наново. И публиката ще го забрави, и самите актьори ще са забравили вече за какво играят, спектакълът е рухнал!

Независимо от това, понеже става дума за интерес, аз ще кажа на др. Колев, а и на др. Азарян, понеже се обърна с реплика към мене да не възприемам трагично нещата, че аз не възприемам трагично, др. Азарян, нещата, тъй като да речем едно представление като " *Всичко* в градината" 200 пъти се игра и сега да го сложим, ще бъде с пълни салони. Аз казах моналата година да се свали.

КРИКОР АЗАРЯН: Не съм казал трагично за тебе.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: С такава реплика се обърна към мен - др. Енчев да не приема трагично нещата. Нещо такова беше.

КРИКОР АЗАРЯН: Не съм казал такова нещо.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Аз бях този, който каза да падне, при пълен салон. Колев може да потвърди това.

КРИКОР АЗАРЯН: Повтарям, че такова нещо не съм казал на теб.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Имам пред вид принципното поглеждане от страна на ръководството при решаването на този въпрос и смятам, че то е справедливо преди всичко от художествена гледна точка за интересите на спектаклите.

Това е моето мнение.

ЧАВДАР ДОВРЕВ: Аз смятам, че трябва откровенно да говорим по този въпрос. Явно е, че един театър, който е жив, ще подготвя и нови спектакли. Най-добре специалистите тук могат да кажат в един сезон реално колко спектакла могат да се играят на една сцена. Когато казваме, че замразяваме някои спектакли, това означава, че на други сцени тези спектакли можем да ги играем, когато е необходимо.

Смятам, че предложените 6 спектакла спокойно могат да бъдат сега за сега замразени, дори техният брой може да се увеличи с още две. Като взема пред вид Вашите съображения за Стефан Генов, може би наистина е целесъобразно тази постановка да остане, но "Дипломати" е играна доста време и независимо че се говори за 1300 години българска държава, ние знаем, че поставихме "Иван Кондарев", правим "Под игото" и т.н. Същото се отнася и за "За честта на пагона", която изигра голяма роля, беше наградена, оценена, доста години минаха от тогава.

При това положение в нашия репертоарен списък ще останат 10 пиеси. През септември с "Под игото" ще станат 11, до края на годината ще станат 13, до края на сезона - 15. Това е реалният живот и нищо трагично няма в това. Всеки ще играе в други пиеси или ще поставя нови пиеси. Това е животът на театъра.

Предлагам сега за сега да останат 10 пиеси в репертоара.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ:

Другари, искам още веднаж да направя едно генерално пояснение по въпроса. Трябва да ви кажа, че откакто съм в този театър всяка година се измъчвам с едно голямо напрежение, което за актьорите не е напрежение, защото актьорската група е голяма - 80 души, и хората даже страдат от недостиг на напрежение. Аз съм подложен всяка година, всеки сезон на едно голямо напрежение да направим повече постановки, за да могат повече хора да играят.

Искам това да го втълпя веднаж за винаги. Ако не, ние можем да правим на сезон максимум три постановки, да ги направим спокойно, по три месеца и от 1 юли до 15 септември ваканция, както му е реда. Обаче ние всяка година съкращаваме по десет дни от ваканцията, затова защото трябва да препускате за това, трябва да препускате за онова и препускате главно, за да бъдат включени повече хора в работа.

Това нещо, което съм обяснявал неведнаж на събрания, има своята обратна страна - че ~~■~~ репетрара на театъра за всеки сезон се натрупват много представления, те не могат да се играят, бързо се изхабяват, а едно представление щом като се сложи веднаж в месеца, то свършва и не може да се играе, разваля се, хората го забравят, да не говорим за публиката, за която това също има своето значение.

Така стоят нещата, но тези работи са свързани с причини от такъв характер. И ние трябва да приемем, че ~~■~~ няма да се напъваме, независимо от това, че трупата няма да работи интензивно, и ще правим по три постановки на сезон максимално, за да можем да ги играем по 5-6 години, или пък ще се напъваме да играе трупата, което пък налага оборотът да става по-бързо. А ако има нещо блестящо, няма да го свалим, никой не иска да сваля нищо прибързано. Извинете, но за мене "Големанов" е постановка, която много ми харесва, една хубава постановка, има над 80 представления, посрещната беше много добре от нашата публика, също и в чужбина, но театърът е един жив организъм, който се върти, има оборот.

Извинявам се, че др. Васил Стойчев го няма, който застъпи тезата за запазване на постановките, но аз предлагам една формула, която е компромисна и тя се състои в това, че ако на нас ни потрябва едно от тези представления, ние ще го възстановим



за да го играем тук или там. Иначе кога и къде ще се играят тези постановки, след като през този сезон ще вкараме пет нови постановки в оборот. Те ще бъдат от същите режисьори, които са тук - Филип Филипов, Енчо Халачев, Крикор Азарян от нашия театър, Вили Цанков ще направи нещо тази година и друг я направи, а не направи. Тоест това са наши режисьори и те са заинтересовани от един нормален оборот на тяхната продукция. Иначе ако искат те и се противопоставят, ние можем да задържим всичко това в репертоара, ще правим на два месеца по едно представление на "Деца на слънцето", на "Когато гръм удари", на "Дипломати" на "За честта на пагона", на "Протокол на едно заседание" и т.н. и няма да бъдем театър! Няма да бъдем театър!

РАЧКО ЯВАНДЖИЕВ: И качеството отиде на кино!

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Понеже имаме 26 представления на месец, нормалното е в репертоара на театъра да има десет постановки и тогава няма да се заблуждаваме. Това е предостатъчно за трима души титулярни режисьори и за актьорската трупа, която излиза от едно и влиза в друго. За тази работа, слава богу, се мъчим, грижим се.

Аз разбирам мъката да се разделим с всяко едно представление. Човекът е същество, което е свикнало с традиционализма, с инерцията, знаете колко трудно можеш да се разделиш с една писалка или с един часовник, да не говорим за нещо, което си изживял дълбоко, но настъпва един момент, в който трябва да се разделиш с него. Тези неща трябва да ги приемаме като интелгентни хора, които разбират, че просто ситуацията в театъра е такава.

Ако театърът има не трета, а втора сцена, както спомена др. Стойчев, това е друго нещо - разделяме се и толкова! но камерната сцена не е решение на този въпрос, а ние нямаме никакви изгледи в близко време да решим този въпрос и понеже не можем да

го решим, ние изхождаме от една конкретна и реална ситуация.

Много моля членовете на дирекционния съвет, а вече тук са и членовете на художествения съвет, да разберат това нещо и да не бъдем упрекувани аз или някой друг за това или за онова. Никой за нищо не е нито пристрастен, нито пък има желание да угоди на еди-кого си. Както виждате, нещата вървят така по своята логика, а не по никакви пристрастия.


Има ли някакви други въпроси? - Няма.

Смятам, че към предложените за замразяване 6 пиеси можем да добавим "Дипломати" и "За честта на пагоня".

Закривам заседанието на дирекционния съвет.

/Закрито в 16,15 ч./

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

  
/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

  
/А. Ангелов/

Бюро за стенографиране

тел. 83-11-94